

POȚI TU TRĂI

PENTRU TOTDEAUNA

ÎN FERICIRE

PE PĂMÂNT?

Avem marea plăcere să publicăm cuvântarea „POȚI TU TRĂI PENTRU TOTDEAUNA ÎN FERICIRE PE PĂMÂNT?”, expusă de președintele Societății de Biblie și Tratatate Turnul de Veghere, duminică 6 august 1950, la adunarea publică de la Congresul „Creșterea Teocrației” al Martorilor lui Iehova, de pe Stadionul *Yankee* din New York. Această cuvântare a fost transmisă la radio WBBR și, printr-o linie telefonică particulară, în parcul de rulote al acestui congres internațional. Auditoriul total prezent a fost de 123.707. Chiar dacă ați ascultat această cuvântare în direct la stadion, prin radio sau prin linia telefonică, veți citi această broșură cu mult profit și cu o mare plăcere și veți dori să continuați cu mai multă literatură despre acest subiect.

Editorii

EDITORI:

Societatea de Biblie și Tratatate Turnul de veghere, Inc.
Asociația Studenților Internaționali ai Bibliei
Brooklyn, New York, S.U.A.

1950

POȚI TU TRĂI PENTRU TOTDEAUNA ÎN FERICIRE PE PĂMÂNT?

E posibil să trăiești fericit pe un pământ atât de pașnic și ferit de primejdii, încât niciodată să nu fie nevoie de pregătire militară pentru a împiedica războiul sau a face față amenințării lui? E posibil să trăiești fericit pe un pământ unde societatea umană să nu fie ținută într-o neînțelegere continuă prin dezbinări rasiale, granițe internaționale, invidie, rivalitate, ură, prin monopoluri comerciale și concurență egoistă, sau prin prejudecată religioasă, cruciade, inchiziție, fanatism, intoleranță și conflict? Un pământ pe care să nu aibă loc nici un fel de mari dezastre naturale, ca: furtuni devastatoare, inundații, conflagrații, foamete, invazii de insecte, epidemii și cutremure? Un pământ pe care tu și semenii tăi să vă bucurați de sănătate perfectă și o permanentă frumusețe și vigoare a tinereții, și unde nici un spital sau cimitir să nu tulbure vreodată splendoarea unui pământ cultivat în mod perfect? Un pământ pe care nimeni să nu acționeze ca Diavol, împreună cu un grup de demoni răi? Un pământ plin de cunoștința lui Dumnezeu, pe care L-ai iubi, căruia I te-ai închina într-un mod inteligent și care te-ar iubi? Un pământ aflat cu totul sub guvernarea acestui Dumnezeu, cu legea Lui care se aplică la toți imparțial, cu justiția Sa de care să beneficieze toți și cu o dreptate exercitată de toți locuitorii, în iubirea lui Dumnezeu și a semenilor lor?

Orice om normal ar trebui să răspundă în mod rezonabil: Da! Dar, din întrebările noastre, te rugăm să nu gândești că noi descriem o stare imposibilă pentru un pământ care de

aproape șase mii de ani este scena nenorocirii umane. Lucrurile nu stau deloc astfel. Întrebările noastre sunt bazate pe o Carte care spune clar cum a invadat nenorocirea pământul și cum va fi ea îndepărtată cu totul și vor fi stabilite permanent condițiile pe care tocmai le-am descris. Această Carte minunată are cea mai mare circulație din lume, depășind trei miliarde de exemplare în mai mult de 1.118 limbi și dialecte [în anul 1950]. Cunoașteți această Carte? Ea este Biblia, iar atât conținutul, cât și istoria ei, ne oferă dovada indiscutabilă că aceasta este darul cunoștinței Atotputernicului Dumnezeu pentru omenirea suferindă care bâjbâie prin întuneric. De aceea, noi o acceptăm ca autoritară în ceea ce are de spus cu privire la destinul fericit pe care Dumnezeu, Creatorul, l-a fixat pentru oamenii ascultători cu bunăvoință. Noi trebuie să urmăm ceea ce are ea de spus despre modul cum putem intra în acel destin fericit. Numai pe această cale putem ajunge cu toții la o gândire armonioasă.

Tu cunoști situația îngrozitoare de astăzi de pe întreg pământul. Este mai mult decât o provocare pentru conducătorii și guvernele umane să facă ceva în legătură cu acest lucru. Este mai degrabă o provocare pentru Atotputernicul Dumnezeu, Proprietarul cerului și al pământului. Cu atât mai mult este cazul, cu cât vedem că toate eforturile omenești de a face față situației continuă să eșueze și oamenii devin mai periculoși. Starea prezentă a lumii doar scoate în relief ceea ce arată toată istoria umană din ultimii patru mii de ani, anume: imposibilitatea națiunilor, pline de spiritul acestei lumi, de a trăi împreună în armonie.

Progresul științei moderne n-a îmbunătățit lucrurile, ci a mărit pericolul. Marile sisteme educaționale, da, chiar sutele de sisteme religioase ale creștinătății, n-au schimbat spiritul

egoist al omenirii. Ele nu i-au umplut pe oameni cu iubire, care caută să facă bine aproapelui, și nu rău.

Este evident că aceste stări din omenire trebuie să se schimbe, pentru ca tu să scapi de moarte și să trăiești pentru totdeauna în fericire pe pământ. Aceasta înseamnă că ele trebuie să se schimbe în mai bine peste tot pe acest glob. Trebuie să fie o schimbare *mondială* și aceasta trebuie să aibă loc foarte curând, chiar dacă acest lucru te surprinde. În pofida lecției pe care toată istoria umană a predat-o demult, conducătorii, care încearcă să se mențină la putere și să câștige favoarea poporului, continuă să facă promisiuni politice. Ei le spun oamenilor nefericiți că vor crea organizații mondiale și o lume nouă prin mâini omenești, o lume mai bună de mâine. Dar acești salvatori politici ai omenirii ar trebui să știe că înșeală poporul cu promisiuni care sunt imposibil de realizat de către om. Șirul neîntrerupt de eșecuri din trecut ale omului nu nasc în noi nici o încredere în abilitatea omului de a avea succes în viitor, chiar dacă am pășit în era electronică.

Singurul care poate aduce o schimbare mondială în bine este Creatorul, care l-a pus pe om pe acest pământ. El n-a încredințat omului responsabilitatea de a aduce atât de necesara schimbare mondială. El ne spune să nu ne bazuim pe conducătorii lumești pentru a înființa un guvern drept, cu pace și prosperitate durabile. El ne arată că acea cale spre o fericire fără sfârșit o găsim numai dacă privim la El și ne punem încrederea în El pentru a face condițiile de pe pământ drepte, în mod perfect, pentru întreaga omenire.

Iată cuvintele Sale referitoare la noi, așa cum sunt conținute în Psalmul 146. Acesta este un psalm profetic, destinat nouă în aceste zile, din care cităm:

„Nu vă puneți încrederea în prinți, nici în fiul omului, în care nu este ajutor. Suflarea lui trece, el se întoarce în pământ; chiar în aceeași zi îi pier și gândurile. Fericit este cel care are pe Dumnezeu lui Iacov ca ajutor, a cărui speranță este în Iehova, Dumnezeul său: Cel care a făcut cerul și pământul, marea și tot ce este în ea; Cel care ține adevărul pentru totdeauna; Cel care face dreptate celor asupriți; Cel care dă hrană celor flămânzi. Iehova eliberează prizonierii; Iehova deschide ochii celor orbi; Iehova îi ridică pe cei încovoiați; Iehova iubește pe cei drești; Iehova ocrotește pe străini; El sprijină pe orfan și pe văduvă, dar strâmbă calea celor răi. Iehova va domni pe veci.” – Psalmii 146:3-10, *ASV*.

SINGURA SPERANȚĂ

Observați toate aceste lucruri pe care le face Iehova Dumnezeu, dar pe care conducătorii umani au eșuat să le facă. Nu este nici un secret că toți oamenii de afaceri din lume sunt oameni bolnavi, au nevoie de îngrijiri medicale și caută să-și mențină sănătatea într-un fel sau altul. Ei toți sunt muritori. În cele din urmă, ei își dau ultima suflare în moarte. Ei sunt înhumați în pământ și se întorc în țărână. Creierul le putrezește, gândurile le pier odată cu ei și te lasă ca să te lupți cu problemele tale nerezolvate. Acei conducători politici și prinți au promis să te ajute și să creeze o lume nouă, dar acum cine îi va ajuta pe *ei*? Guvernele lumești, din care odată făceau parte, nu pot. Știința nu poate. Sistemele religioase nu pot. Tu nu poți. Toată omenirea laolaltă nu poate. Dacă Iehova Dumnezeu, care „a făcut cerul și pământul, marea și tot ce este în ea”, nu face ceva

pentru acei politicieni și conducători morți, printr-o înviere din morți, ei sunt pierduți pentru totdeauna. Dacă în timpul scurtei lor existențe au luptat împotriva lui Iehova Dumnezeu și împotriva scopului Său bun, perspectiva lor de viitor este foarte sumbră. Acesta este motivul pentru care același Psalm 146 spune: „Fericit este cel care are pe Dumnezeul lui Iacov ca ajutor, a cărui speranță este în Iehova, Dumnezeul său.” – versetul 5, *ASV*.

Acest „Dumnezeu al lui Iacov” a schimbat numele patriarhului Iacov în „Israel”, așa încât el a devenit părintele izraeliților. Dumnezeu i-a zis: „Eu sunt Iehova, Dumnezeul lui Avraam, tatăl tău, și Dumnezeul lui Isaac; ... în tine și sămânța ta vor fi binecuvântate toate familiile pământului.” (Geneza 28:13, 14, *ASV*). Astfel, acest Dumnezeu al lui Iacov a declarat că avea un interes cu toate familiile pământului și că scopul Său, care nu se schimbă, era să le aducă o binecuvântare durabilă, fie că erau vii sau morți. Așadar, tu poți fi într-adevăr fericit dacă ai pe acest Dumnezeu al lui Iacov ca ajutor și ți-ai pus speranța în El, deoarece numai El te poate ajuta, și nu domnitorii lumefști muritori.

Psalmul spune că acest Dumnezeu Iehova strâmbă calea celor răi, întorcând complet lucrurile spre binele celor drepecți și că El va domni pe veci. El va fi un Rege veșnic peste omenire și va domni prin intermediul acelei Săminte în care toate familiile pământului vor fi binecuvântate. Cine este acea Sămânță a binecuvântării? Ea este propriul Fiu iubit al lui Dumnezeu, Isus Cristos, care a venit pe pământ acum nouăsprezece secole și a devenit un izraelit, un descendent natural al lui Iacov (Galateni 3:8,16). Dumnezeu L-a uns pe Isus cu putere pentru a fi Regele unei lumi noi pentru om.

Pentru credințioșia până la moarte pe care Isus a dovedit-o pe pământ, o moarte asemenea unui criminal blestemat, Atotputernicul Dumnezeu L-a înălțat foarte mult, înviindu-L din morți și așezându-L la dreapta Sa în ceruri. Având în vedere faptul că marea binecuvântare pentru omenire vine de la Iehova Dumnezeu, fiecare familie de pe pământ, de orice naționalitate, trebuie să o obțină pe o singură cale: Sămânța, care este Isus Cristos, investit acum cu toată puterea necesară în cer și pe pământ.

Binecuvântarea a venit deja la oameni prin Isus Cristos. Cei binecuvântați au fost adevărații Săi urmași, și nu creștinii falși. Aceasta explică de ce astăzi creștinătatea, cu sutele ei de secte religioase și sutele ei de milioane de aderenți religioși, nu este binecuvântată. Ea susține de mult că este teritoriul creștinismului. Acum, ea culege ceea ce seamănă de peste șaisprezece secole, din zilele împăratului Constantin. Recolta de comuniști, de ignoranți ai Bibliei și de iubitori mai mult de plăceri decât de Dumnezeu, pe care creștinătatea a cules-o, dovedește că a ajuns în zilele ei din urmă. Starea mintală, morală, socială și religioasă a locuitorilor ei este în armonie cu profetia apostolului Pavel, care a descris anumite stări ce vor predomina la sfârșitul acestei lumi. Noi cităm cuvintele sale:

„Să știi că în zilele din urmă vor fi timpuri critice, cărorora cu greu li se va face față. Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, aroganți, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nerecunoscători, fără bunătate iubitoare, fără afecțiune naturală, neînduplecați, calomniatori, fără stăpânire de sine, cruzi, ne iubitori de generozitate, trădători, plini de sine, iubitori mai degrabă de plăceri decât de Dumnezeu, având o formă de

devotament evlavios, dar tăgăduindu-i puterea; și de aceștia depărtează-te.” – 2Timotei 3:1-5, *NW*.

Adevărații urmași ai lui Isus Cristos au ascultat și s-au depărtat de asemenea ipocrizie religioasă. Ei sunt cei care au primit binecuvântarea de la Sămânța promisă și acea binecuvântare le-a deschis calea spre cer, spre un loc împreună cu Isus Cristos, Cel glorificat, în Împărăția lui Dumnezeu. Dacă creștinătatea este teritoriul și organizația creștinismului și o dovadă a ceea ce poate el înfăptui, atunci creștinismul a eșuat. Dar, mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu că, în timp ce creștinătatea a eșuat, adevăratul creștinism nu eșuează, căci el dă naștere la urmașii credincioși ai lui Cristos, în numărul pe care Dumnezeu l-a predestinat. Ei vor câștiga Împărăția cerească și vor domni împreună cu Isus Cristos în Împărăția lui Dumnezeu pentru binecuvântarea tuturor familiilor pământului. Acea Împărăție este acum aproape!

Fericirea umană pentru eternitate este dependentă cu totul de Împărăția lui Dumnezeu, și nu de conducătorii politici, comerciali și religioși ai creștinătății. De aceea, nu vă temeți! Nenorocirea care va lovi creștinătatea nu va năruie toate speranțele pentru fericirea veșnică pe pământ ale omenirii. Din contră, ea va curăța pământul de o mare mascaradă religioasă care a prezentat într-o lumină falsă și a adus batjocură pe adevăratul Dumnezeu și Cristosul Său. Aceasta va deschide o cale clară pentru toți oamenii cu bunăvoință pentru a se uni în închinarea lui Dumnezeu, cu toate foloasele pe care aceasta le va aduce pentru ei din punct de vedere spiritual și material. Pământul nu va mai fi stăpânit de puteri politice și religioase care să pretindă că domnesc prin grația lui Dumnezeu și în locul lui Cristos. Nu; ci noi

vom avea Împărăția lui Dumnezeu cu însuși Isus Cristos purtând sceptrul puterii pentru guvernul cel drept al întregii omeniri, pentru care El a murit pe stâlpul de tortură la Calvar. Sub conducătorii creștinătății, precum și sub cei ai păgânătății, toată omenirea a continuat să sufere până când a fost adusă față în față cu perspectiva prezentă sumbră pentru această lume. Toată autoajutorarea umană este necorespunzătoare. Dar, sub Împărăția lui Dumnezeu care va veni pentru salvarea noastră, oamenii ascultători se vor bucura de destinul fericit pentru care a fost creat acest pământ și pentru care ei au fost puși pe el.

DESTINUL UMAN FIXAT

Destinul veșnic al omului a fost fixat de Creator la începutul rasei noastre. Aceasta face sigur faptul că tu vei fi privilegiat să trăiești veșnic în fericire pe pământ. Apostolul Pavel s-a adresat odată filozofilor păgâni din cetatea greacă a Atenei și a zis: „Dumnezeul care a făcut lumea și toate lucrurile din ea ... a făcut dintr-un singur om toate națiunile de oameni, ca să locuiască pe toată fața pământului, a hotărât timpurile fixate și granițele stabilite ale locuinței oamenilor, pentru ca ei să-L caute pe Dumnezeu, chiar dacă ar trebui să bătâie după El, și să-L găsească, deși nu este departe de nici unul dintre noi. Fiindcă prin El avem viața, ne mișcăm și existăm.” (Faptele 17:24-28, *NW*). „Omul” din care Dumnezeu a făcut fiecare națiune care există până acum a fost primul om, Adam, și toate eforturile așa-zisilor „oameni de știință” care urmează teoria evoluției umane n-au putut să dovedească contrariul. Apostolul spune mai departe: „Primul om este din pământ și este făcut din țărână.” (1Corinteni

15:47, *NW*). Din bărbat, Dumnezeu a creat o soție pentru acesta, os din oasele lui și carne din carnea sa. Astfel, El i-a creat parte bărbătească și parte femeiască. De ce a făcut Dumnezeu aceasta? Pentru ca ei să poată împlini scopul divin cu privire la pământ, din care ei erau o parte, adică să-l populeze cu o rasă care să fie în unitate, toți din aceeași carne și sânge, capabili să se iubească și să se ajute unii pe alții ca frații și surorile.

Să cităm propriile cuvinte ale lui Dumnezeu despre scopul Său cu privire la globul nostru: „Așa zice Iehova, care a creat cerurile, Dumnezeu care a format pământul și l-a făcut, care l-a întărit și l-a creat nu ca un pustiu, care l-a format să fie locuit.” (Isaia 45:18, *ASV*). În armonie cu scopul Său cu formarea pământului, Dumnezeu a binecuvântat pe primul bărbat și prima femeie și le-a dat un mandat. Relatarea despre creare ne spune: „El i-a creat parte bărbătească și parte femeiască. Dumnezeu i-a binecuvântat și le-a zis: Fiți roditori, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l; și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice vietate care se mișcă pe pământ.” (Geneza 1:27, 28). În felul acesta, Creatorul i-a dat omenirii un început binecuvântat și El avea în vedere ca binecuvântarea lor pe pământ să dureze pentru totdeauna.

Dar era posibil ca omenirea să trăiască în fericire pe pământ pentru totdeauna? Da, deoarece ei au avut un început perfect și o oportunitate perfectă. După ce și-a încheiat lucrarea în cea de-a șasea zi, prin crearea bărbatului și a femeii, Dumnezeu și-a declarat lucrarea ca fiind bună. Aceasta însemna că bărbatul și femeia erau perfecți în sănătate, minte și trup. Numai o lucrare perfectă ar fi dat cinste Creatorului, Iehova Dumnezeu. „Lucrarea Sa este

perfectă”, ne spune profetul Moise la Deuteronomul 32:4. Dumnezeu i-a creat după chipul și asemănarea Sa, atât mintal cât și moral. Așa că fericirea lor era completă numai dacă se închinau lui Dumnezeu, după al cărui chip și asemănare fuseseră făcuți. Chipul trebuie să se închine la Acela pe care Îl reflectă. Creatura inteligentă trebuie să se închine Creatorului. Aceasta este o regulă inevitabilă pentru fericirea veșnică. Psalmistul exclamă: „O, fericiți sunt cei a căror cale este perfectă, ei umblă în legea lui Iehova. Fericiți sunt cei care țin mărturiile Lui, ei Îl caută din toată inima. Da, ei n-au săvârșit nelegiuire, ei au umblat în căile Sale.” – Psalmii 119:1-3, *Young*.

Gândiți-vă la fericirea pe care Adam și Eva o aveau înainte prin aducerea pe lume de copii perfecți, populând întregul pământ. Conceperea copiilor și purtarea sarcinii nu aveau să fie în necaz și durere, ci cu bucuria pură de a fi roditori. Împreună cu acești copii și de dragul lor, ei urmau să supună întreg pământul, dar nu luptând împotriva animalelor inferioare peste care trebuiau să stăpânească, nu luptând unul cu altul și ucigându-se unul pe altul pentru cucerirea unui teritoriu și pentru a pune mâna pe resursele lui naturale. Trebuia să fie o supunere a pământului prin transformarea lui într-un loc potrivit pentru o locuință permanentă a omenirii, în care oamenii să fie în pace unii cu alții și cu animalele inferioare.

Locuința pe care a dat-o Dumnezeu omenirii la început a fost una fericită. El nu i-a pus pe un pământ plin de spini și măcăcini, cu un sol care necesita sudoarea frunții pentru a-l cultiva și a-l face productiv, și apoi să le spună: „Dați-i bătaie și supuneți pământul”. El le-a dat o locuință pregătită, punându-i în grădina Edenului și acel nume „Eden”

înseamnă „plăcere”. Traducerea romano catolică *Douay* a Bibliei, spune: „Și Domnul Dumnezeu l-a luat pe om și l-a pus într-un paradis al plăcerii, să-l lucreze și să-l păzească. El i-a poruncit, zicând: Să mânânci din orice pom din paradis, dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mânânci. Căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri.” (Geneza 2:15-17, *Douay*). Puteau fi fericiți orice bărbat și femeie perfecți într-un asemenea paradis, înconjurați de fiice și fii perfecți și iubiți, toți angajați în încântătoarea lucrare din grădină și cu toate animalele inferioare supuse, într-o stare inofensivă? Să răspundă la această întrebare impulsurile naturale din propria ta inimă umană.

Pe măsură ce urmașii perfecți ai lui Adam și ai Evei creșteau la număr, grădina Eden sau paradisul plăcerii trebuia să fie extins. Aceasta s-ar fi făcut prin activitățile pașnice ale întregii omeniri vii, până când tot pământul ar fi fost adus în aceeași stare perfectă de cultivare care glorifica grădina originală a Edenului. Întreg pământul supus însemna un paradis mondial. Odată cu atingerea acelei stări a paradisului pe întreg pământul, plin cu o rasă umană perfectă care să trăiască împreună în pace și fericire și să se închine Creatorului și Binecuvântătorului lor, ce ar fi urmat? Ar fi fost aceea o lume prea materială pentru ca ei să trăiască în ea pentru totdeauna? Ar fi fost apoi toți luați la cer spre un tărâm spiritual, spre o lume imaterială? Era acesta destinul fundamental al lui Dumnezeu cu privire la om? Nicidecum! Ci rasa umană perfectă ar fi rămas chiar pe pământ, în paradisul lor al plăcerii, mâncând din fructele susținătoare de viață, pregătind pământul, lucrându-l și bucurându-se de el, totul spre gloria Creatorului lor. Era aceasta o „eternitate absurdă”? Un preot din cel mai mare sistem religios al

creștinătății a numit-o astfel. Dar *tu* crezi același lucru? Acela era locul natural din Univers al omului. Creatorul a fixat un astfel de paradis pământesc ca destinul veșnic al rasei umane și El nu poate fi acuzat de absurditate.

Dumnezeu n-a exprimat nici o promisiune către Adam și Eva de a-i duce în cer pentru a deveni îngeri dacă ei continuau să rămână credincioși lui Dumnezeu pentru un timp pe pământ, ca teren experimental. Realitatea este că în toate Scripturile inspirate, de la scrierile lui Moise până la Maleahi, ultimul profet evreu înainte de Isus Cristos, n-au existat promisiuni făcute omenirii de a o duce în cer. Nici n-a mers vreun om la cer. La mai mult de patru mii de ani după crearea lui Adam, Fiul lui Dumnezeu S-a coborât din cer pentru a pune mărturie despre Iehova Dumnezeu și pentru a-Și jertfi viața umană ca răscumpărare pentru rasa noastră. El i-a zis conducătorului iudeu: „Cum veți crede când vă voi vorbi despre lucrurile cerești? Nimeni nu s-a suit în cer, afară de Cel ce s-a pogorât din cer, adică Fiul omului.” (Ioan 3:12, 13). Prin întoarcerea lui Isus la cer după jertfirea vieții sale umane perfecte, El a devenit premergătorul care a deschis calea spre un destin ceresc pentru urmașii lui credincioși, care urmau să-și jertfească toate perspectivele pământești, la fel cum a făcut Învățătorul lor Isus Cristos. Isus a vorbit numai despre o „turmă mică” ca fiind aceia cărora Tatăl Său ceresc avea plăcerea să le dea Împărăția cerească. De asemenea, în ultima carte a Bibliei, Isus, „Mielul lui Dumnezeu”, descoperă că numai 144.000 de urmași credincioși vor sta victorioși împreună cu El pe Muntele Sionului ceresc, numai aceștia fiind „răscumparați din omenire ca prime roade pentru Dumnezeu și pentru Miel.” (Apocalipsa 14:1-

4; 7:1-8, *NW*; Luca 12:32). Tot restul omenirii, care se va folosi de mântuire pentru viață veșnică prin jertfa lui Isus Cristos, va rămâne pe pământ, ca roade târziile ale îndurării lui Dumnezeu.

Adam și Eva nu s-au aflat sub nici o obligație sau hotărâre de a muri și n-au fost destinați de Dumnezeu să aducă pe acest pământ copii imperfecti, deformați, bolnavi și muribunzi. Dumnezeu l-a pus clar în temă pe Adam, că numai dacă mânca din „pomul cunoștinței binelui și răului”, pe care Dumnezeu i-l interzisese, ar fi murit. Dacă Adam și Eva ar fi continuat să asculte de legea divină în mod perfect pentru toată eternitatea, ei n-ar fi murit niciodată, ci s-ar fi bucurat pentru totdeauna de paradisul plăcerii de pe pământ. Noi provocăm pe oricine să arate unde spune Sfânta Biblie ceva contrar acestor fapte. Numai după ce Eva și Adam au călcat legea divină la îndemnul adversarului, Dumnezeu l-a supus pe om morții, deoarece omul devenise acum păcătos. „Plata păcatului este moartea”. Pentru că Adam a păcătuțit înainte de a da naștere familiei umane, toți am fost născuți imperfecti și păcătoși și de aceea condamnați și supuși morții. (Romani 6:23; 5:12; Evrei 9:27,28). Așadar, primii noștri părinți au fost scoși din paradisul pământesc al plăcerii pentru a muri în afara lui împreună cu viitoarele lor odrasle. Chiar pe pământul blestemat din afara paradisului, Adam a trăit în total 930 de ani, după ce a dat naștere la mulți fii și la multe fiice. Puterea lui de viață a fost atât de remarcabilă, el fiind odată un om perfect, încât a trăit aproape o mie de ani ca păcătos pe un pământ blestemat. (Geneza 5:1-5). Gândiți-vă ce ar fi putut realiza Adam în împlinirea mandatului divin, dacă n-ar fi păcătuțit, ci ar fi rămas toți acei ani în Paradis!

DESTINUL UMAN NESCHIMBAT

Acum, noi întrebăm: A schimbat Iehova Dumnezeu destinul pământului și al omenirii de pe acesta după ce Adam a inițiat rasa umană în păcat și moarte? În nici un caz! Dacă Dumnezeu ar fi schimbat destinul pământului și al omenirii, aceasta ar fi însemnat să recunoască anularea scopului original pentru care El crease pământul și îl pusese pe omul perfect pe el. Scopul Său era să aibă un pământ al paradisului plin cu oameni neprihăniți, după chipul și asemănarea Sa, care să trăiască acolo pentru totdeauna în fericire. Acest scop original încă mai stă în picioare. Dumnezeu îl va încununa cu succes în justificarea deplină a înțelepciunii, dreptății, iubirii și puterii Lui. Singurul lucru *nou* pe care Dumnezeu l-a introdus a fost hotărârea Sa de a-și justifica scopul Său neschimbat prin intermediul unui guvern nou peste pământ. Acesta este Împărăția scumpului și credinciosului Său Fiu, Sămânța, pe care a declarat că o va aduce din organizația Sa cerească, „femeia” Lui, organizația mamă. În viitorul îndepărtat, la timpul critic al istoriei umane, da, atunci când omenirea își va fi atins punctul culminant, El va întemeia guvernul Fiului Său și va continua să facă tot pământul un paradis, plin cu bărbați și femei ascultătoare, aduși la perfecțiune umană.

În această perioadă, Dumnezeu va permite marelui adversar, care provocase legea și suveranitatea Sa universală, să aibă destul timp ca să meargă până la extrem în încercarea de a împiedica scopul Împărăției lui Dumnezeu și de a pune bețe în roate fericirii veșnice a creaturilor Sale. Iehova a declarat că îi va permite acestui adversar, Satan, care se folosisese de șarpe pentru a o îndruma greșit în păcat

pe Eva, să meargă chiar până la extrema uciderii Fiului lui Dumnezeu când El a venit jos pe pământ, încercând astfel să zdrobească Împărăția Sa promisă. Da, Satan putea persecuta și încerca să distrugă din punct de vedere spiritual pe toți aceia care deveneau urmași ai Fiului lui Dumnezeu și pe care Iehova i-a chemat să fie împreună moștenitori cu Fiul în Împărăția Sa cerească. Aceasta explică de ce Atotputernicul Dumnezeu a permis domnia nelegiurii pe pământ în timpul acestor șase mii de ani. Aceasta înseamnă ceea ce a vrut Dumnezeu să spună când a rostit sentința nimicirii finale asupra aceluia Șarpe vechi, Satan, declarând: „Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei; aceasta îți va zdrobi capul și tu îi vei zdrobi călcâiul.” (Geneza 3:15). Zdrobirea capului lui Satan, Șarpele, înseamnă nimicirea lui și a întregii sale semințe nelegiuite. Aceasta înseamnă zădărnicierea completă a planului său nelegiuit împotriva Împărăției lui Dumnezeu și, prin urmare, ducerea la bun sfârșit a scopului lui Dumnezeu cu privire la pământ, prin Împărăția Sa.

Potrivit relatării Bibliei, acum nouăsprezece secole omenirea a fost martoră la zdrobirea făcută de Satan Șarpele călcâiului Seminței „femeii” lui Dumnezeu sau a organizației cerești. Aceasta s-a întâmplat când Isus Cristos a fost ucis pe stâlpul de tortură în afara zidurilor Ierusalimului. El a murit pentru credințioșii săi față de cauza Împărăției lui Dumnezeu, refuzând să se compromită cu Satan Diavolul, să devină un politician și să accepte oferta de a deveni domnitorul lumii lui Satan și un închinător al acestuia. Isus a rămas fidel suveranității universale a lui Iehova. În timpul celor câțiva ani de lucrare publică în Palestina, El a predicat cu stăruință Împărăția lui Dumnezeu și le-a arătat urmașilor

săi oportunitatea de a domni împreună cu El în acel guvern ceresc. Numai după ce omul a păcătuit în Eden și după ce Dumnezeu a hotărât să stabilească această Împărăție pentru binecuvântarea omenirii, Dumnezeu a deschis calea pentru „turma mică” a urmașilor Fiului Său de a merge în cer, pentru a domni acolo împreună cu El pentru eliberarea omenirii. Destinul acestor puțini a fost făcut ceresc din pricina jertfirii lor împreună cu Cristos. Dar destinul celorlalți din omenire, care devin supuși ai Împărăției lui Dumnezeu, rămâne pământesc. Urmașii lui Cristos, Sămânța, sunt părtași în moarte, prin zdrobire, împreună cu El. Sămânța lui Satan, Șarpele, sunt cei care zdrobesc, dar vai de cei care devin zdrobitori! Atotputernicul Dumnezeu a vindecat zdrobitura de la călcâiul Seminței „femeii” Sale, ridicându-L din morți și înălțându-L la cea mai înaltă poziție din Univers, imediat după El însuși. Iehova vindecă de asemenea zdrobitura urmașilor lui Cristos, înviindu-i din moarte la viață spirituală în cer, pentru a domni împreună cu Cristos. – 2 Timotei 2:11, 12.

SCHIMBAREA LUMII ESTE APROAPE

Acum, zarurile au fost aruncate! A venit timpul ca zdrobitorul, Satan Diavolul, „să aibă capul zdrobit sub călcâiul Seminței ‘femeii’ lui Dumnezeu”. Aceasta înseamnă că Împărăția lui Dumnezeu prin Cristos a fost întemeiată în ceruri. Graficul Bibliei pentru acest scop al lui Dumnezeu fixează anul 1914 ca dată pentru acest eveniment de importanță universală. De vreme ce acel eveniment a fost ceresc, deci nevăzut ochilor omenești, tu ceri o dovadă vizibilă? Atunci privește la întoarcerea cu

susul în jos a acestui sistem de lucruri al lumii de la anul 1914 A.D. încoace. Acesta n-a mai fost readus niciodată la normalitate și toate semnele și profețiile Bibliei arată fără greșală tot ce este mai rău pentru el. Privește în urmă la Primul Război Mondial care a marcat acel an epocal 1914. Observă cum a fost urmat până acum de un șir neîntrerupt de nenorociri și calamități, foamete, epidemii, cutremure de pământ, persecuția urmașilor lui Cristos, urăți pe plan mondial, neputința națiunilor, cu o perplexitate crescândă, temerile față de viitor, mugetul mării celor nemulțumiți, umanitatea plină de resentimente cu valurile de nazism, fascism și comunism ateu, care lovesc amenințător vechiul sistem de lucruri.

Toate acestea nu reprezintă doar o altă schimbare, o tranziție a societății umane, asemenea celor care au avut loc la scară mai mică în secolele trecute și care au afectat societatea lumescă. De ce nu? Deoarece această perioadă de vaiuri este anunțată dinainte. Aceste necazuri, care distrug fericirea societății omenești, au fost prezise de Isus Cristos ca semnul prezenței Lui în Împărăția lui Dumnezeu și ca semn că vechiul sistem de lucruri a ajuns la „timpul sfârșitului”. În 1914 s-au sfârșit „timpurile națiunilor păgâne”, după 2.520 de ani de continuitate neîntreruptă. Acele timpuri ale neamurilor au început odată cu nimicirea, în anul 607 î.C, a împărăției tipice a lui Dumnezeu din Ierusalim de către armatele babiloniene. Acum, acele timpuri ale neamurilor s-au sfârșit odată cu întemeierea Împărăției lui Dumnezeu nu pe pământ, pe locul vechiului Ierusalim, ci în ceruri, cu capitala în Noul Ierusalim, cu întronarea Marelui Fiu al Regelui David, Isus Cristos. – Luca 21:24-26; Ezechiel 21:27; Matei 24:3-22.

Ultima carte a Bibliei este Apocalipsa. Aceasta arată că Satan, Balaurul, s-a împotrivit întemeierii Împărăției lui Dumnezeu din cer, dar fără succes. În cer a izbucnit un război, și în același timp a izbucnit războiul mondial aici pe pământ. Satan Diavolul și demonii lui au fost învinși de noul Rege ceresc și îngerii Lui, și au fost aruncați cu toții în apropierea pământului nostru. Aceasta l-a mâniat pe Satan Diavolul. El știe că acum timpul îi este scurt, așa că aduce mari nenorociri peste pământ și mare, pentru a strica toată fericirea umană. Tot el este cel care instigă la persecutarea tuturor martorilor lui Iehova Dumnezeu și luptă împotriva lor pentru a-i nimici. Prin demonii lui, el răspândește o propagandă contrară Împărăției întemeiate a lui Dumnezeu și-i îndeamnă la acțiune pe conducătorii lumii pentru propria lor stăpânire nelegitimă peste omenire, sfidând pe Regele și Împărăția lui Dumnezeu. El îi conduce pe toți conducătorii lumești și pe mulțimea lor de susținători, în mod irezistibil, pe câmpul de luptă al Armagedonului. Cadența oștilor care mășăluiesc se aude acum. Ritmul pare a fi foarte susținut și curând va fi atinsă linia de front a bătăliei. Isus Cristos nu se mai află pe pământ în carne pentru a muri ca jertfă, fără să se împotrivescă. Nu! Acum El se află pe scaunul său de domnie ceresc, cu sceptrul de fier în mână. De data aceasta, când dușmanii vor veni împotriva Lui și a discipolilor săi, va fi altfel. De data aceasta, El va lupta! Iehova Dumnezeu, aflat la dreapta Lui, Îl va sprijini în luptă. Cu o putere copleșitoare, El va zdrobi capul marelui Șarpe și al întregii sale semințe nelegiuite, atât de pe tărâmul invizibil, cât și de pe pământ. Acea „bătălie a zilei celei mari a Dumnezeului Cel Atotputernic” va efectua nimicirea completă a lumii lui Satan, cu cerurile și pământul ei nelegiuit. – Apocalipsa 12:1 până la 20:3; Psalmii 110:4-6.

PĂMÂNTUL RĂMÂNE

Apostolul Petru descrie venirea acelei zile mari a bătăliei lui Iehova împotriva lumii lui Satan prin aceste cuvinte: „Prin același cuvânt, cerurile și pământul care sunt acum, sunt păstrate pentru foc și rezervate zilei de judecată și de nimicire a oamenilor nelegiuiți. Iehova nu întârzie în ceea ce privește promisiunea Sa, cum consideră unii oameni, ci este răbdător cu voi, deoarece nu dorește ca vreunul din voi să fie nimic, ci ca toți să ajungă la pocăință. Da, ziua lui Iehova va veni ca un hoț, în care cerurile vor trece cu un zgomot șuierător, iar elementele, fiind extrem de fierbinți, se vor topi, și pământul cu lucrările de pe el vor fi descoperite.” (2Petru 3:7, 9, 10, *NW*). Aceasta va fi o distrugere pe care Atotputernicul Dumnezeu, Creatorul, o va aduce, și nu oamenii înarmați, împreună cu bombele lor atomice și cu hidrogen, rachete și război chimic.

Acum, unii vor întreba: Cum îmi va lăsa această distrugere a cerului și a pământului prin foc vreo posibilitate să trăiesc pentru totdeauna în fericire pe pământ? Cum? Foarte bine, pentru că nu pământul literal va fi cel distrus printr-un foc literal, așa cum nu vor fi distruse în felul acesta nici cerurile literale de deasupra noastră. Într-adevăr, chiar înainte de aceste versete, apostolul Petru a menționat apele potopului din zilele lui Noe și a spus: „Prin acele mijloace, lumea din acel timp a suferit nimicirea când a fost înecată de apă.” (2Petru 3:5, 6, *NW*). Dar, în profeția despre sfârșitul acestei lumi, Isus Cristos i-a spus lui Petru: „Exact cum a fost în zilele lui Noe, tot așa va fi la prezența Fiului omului. Căci așa cum erau oamenii în acele zile înainte de potop, când mâncau, beau, se căsătoreau, până în ziua când a intrat

Noe în corabie; și n-au dat nici o atenție până când a venit potopul și i-a măturat pe toți, tot la fel va fi și la prezența Fiului omului.” (Marcu 13:3,4; Matei 24:37-39, *NW*). Este important să observăm aici că în zilele lui Noe nu pământul nostru literal și cerurile înstelate de deasupra au fost nimicite. Ceea ce a fost nimicit a fost lumea sau organizația cerească și terestră pe care Satan Diavolul o construise, așa încât după potop el a trebuit să construiască o nouă organizație a nelegiurii, care continuă până astăzi.

Dacă liderii religioși susțin că acest pământ literal este cel care va fi distrus, atunci ei trebuie să fie de acord și cu faptul că cerurile literale trebuie distruse. Dar este scriptural vreun astfel de argument religios? Nu! Isus a spus: „Nu jurați deloc, nici pe cer, deoarece este scaunul de domnie al lui Dumnezeu; nici pe pământ, deoarece este așternutul picioarelor Sale”. El cita din Isaia 66:1, unde citim: „Așa zice Iehova: Cerul este scaunul Meu de domnie și pământul este așternutul picioarelor Mele.” (*ASV*). Universul înstelat, pe care omul îl poate vedea cu cel mai puternic telescop, este o întindere de miliarde de ani-lumină. Va distruge Marele Creator toate miliardele de ani de creare în scurta bătălie a Armagedonului, numai pentru că există aici jos, pe micuțul nostru pământ, câteva miliarde de păcătoși umani? Dacă Iehova Dumnezeu urmează să domnească pentru eternitate, își va distruge El scaunul de domnie și așternutul picioarelor Sale, cerurile literale și pământul literal?

Mai mult decât atât, Regele Isus Cristos domnește de pe scaunul de domnie al lui Dumnezeu și i-a aruncat pe Satan și demonii lui din cer, iar acum îi are sub picioarele sale, jos la așternutul picioarelor Lui, pe pământ. Va distruge El pământul literal pentru a-i nimici pe păcătoșii de acolo?

Pentru a scăpa o casă de șobolani, trebuie să dai foc la toată casa? Isus Cristos n-a trebuit să distrugă cerurile pentru a le curăța de Diavol și demonii lui. Pur și simplu El i-a aruncat pe pământ. Iar acum, de ce trebuie ca El să distrugă pământul, așternutul picioarelor Sale, pentru a-i nimici pe toți dușmanii Săi ținută aici, sub picioarele Lui? Dacă ar face așa, cum s-ar împlini rugăciunea Sa, pe care ne-a învățat s-o rostim? El ne-a învățat să ne rugăm: „Tatăl nostru din ceruri, sfințească-se numele Tău. Să vină împărăția Ta. Să se facă voința Ta, după cum în ceruri, așa și pe pământ.” (Matei 6:9, 10, *NW*). Acum, noi știm care este voința lui Dumnezeu cu privire la pământul nostru literal. Dumnezeu i-a declarat lui Adam și Evei că voința Sa era ca acest pământ să fie populat cu o rasă umană perfectă, într-un paradis extins pe întreg pământul. Și *aceasta* este voința lui Dumnezeu pe care Împărăția Lui o va realiza pe pământ. Această împlinire a voinței Lui originale cu privire la pământ îndepartează orice presupusă nimicire a minunatei și perfecte lucrări a mâinilor lui Dumnezeu, pământul, locuința naturală a omului și habitatul său etern.

În potopul din zilele lui Noe, cea distrusă a fost lumea antediluviană a lui Satan, în timp ce pământul și cerurile literale au rămas. Cea care va fi distrusă complet, ca prin foc, va fi lumea prezentă a lui Satan, organizația sa formată din demoni și oameni nelegiuți, cerurile și pământul său. Aceasta va însemna sfârșitul lumii acesteia, dar va lăsa cerurile și pământul literal, pe care Dumnezeu le-a creat, să rămână pentru gloria și scopul Său. În predica de pe munte, Isus a citat din Psalmul 37, care spune: „Cei blânzi vor moșteni țara și se vor desfăta în belșug de pace”. Înainte de a vorbi despre destinul celor blânzi, acest psalm vorbește

despre ce se va întâmpla celor nelegiuți la acest sfârșit al lumii, zicând: „Răufăcătorii vor fi nimiciți; dar cei care Îl așteaptă pe Iehova vor moșteni țara. Încă puțină vreme și cel rău nu va mai fi; da, te vei uita la locul în care era și nu va mai fi. Însă cei răi vor pieri și dușmanii lui Iehova vor fi ca grăsimea mieilor; ei vor pieri, vor pieri ca fumul.” (Matei 5:5; Psalmii 37:9-11, 20, *ASV*). De asemenea, Proverbele ne spun: „Cei dreți vor locui în țară și cei perfecți vor rămâne în ea. Dar cei răi vor fi nimiciți de pe pământ și călcătorii de lege vor fi stârpiți de pe el. Cei neprihăniți nu vor fi îndepărtați niciodată; dar cei răi nu vor locui pământul.” (Proverbele 2:21, 22; 10:30). Aceste promisiuni divine nu s-au împlinit niciodată complet până acum. Toate vor fi împlinite la acest sfârșit al lumii, lăsând un pământ curățit pentru persoanele cu bunăvoință, blânde, drepte și neprihănite, ca să-l locuiască pe vecie. În armonie cu aceasta, scriitorul inspirat zicea: „Pământul rămâne în veci.” – Ecleeziastul 1:4.

PĂMÂNTUL NOU

Astăzi există mulți oameni care Îl iubesc pe Dumnezeu, dar care n-au fost născuți de spiritul Său pentru o moștenire cerească în Împărăție. Aceștia nu trebuie să fie tulburați de vechile tradiții religioase și concepții greșite. Să nu credeți că sfârșitul acestei lumi va nimici Universul material și va ruina orice oportunitate pentru un paradis pământesc plin de fericire umană. După ce apostolul Petru ne spune despre „ziua lui Iehova, în care cerurile în flăcări se vor dizolva și elementele, fiind foarte fierbinți, se vor topi”, el adaugă aceste cuvinte mângâietoare: „Dar noi, după promisiunea

Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, iar în acestea va locui dreptatea.” (2Petru 3:12, 13, *NW*). Aceste cuvinte descriu o lume nouă creată de Atotputernicul Dumnezeu, care zice: „Iată, Eu fac toate lucrurile noi”. O mare mulțime de persoane cu bunăvoință care trăiesc astăzi pe pământ au posibilitatea să supraviețuiască bătăliei Armagedonului în acea lume nouă dreaptă, pentru a trăi în fericire pe pământ pentru totdeauna după aceea. Amintiți-vă că atunci când Noe și familia lui au fost trecuți prin potopul care a pus capăt lumii antediluviene, ei n-au intrat în arcă pe pământ și au ieșit afară din ea în cer. Ei au ieșit afară din arcă pe același pământ, numai că era un pământ curățit de cei răi. Așa a spus Isus că va fi în zilele prezenței Lui în Împărăția Sa, la sfârșitul acestei lumi.

Unii critici religioși au spus că aceasta este o „concepție materialistă despre fericirea veșnică” la care apelează numai cei ignoranți. Dar, dacă așa stau lucrurile, atunci Petru a fost materialist atunci când a zis nu doar „noi așteptăm ceruri noi”, ca să facă totul spiritual și ceresc, ci „noi așteptăm ceruri noi și un pământ nou”? A fost apostolul Ioan materialist, descriind un „cer absurd”, când a primit revelația și a scris: „Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou. Pentru că cerul și pământul dintâi pieriseră și marea nu mai era”? De ce, atât Petru cât și Ioan, ne-au pus înaintea un pământ nou, ca și profetul Isaia care ne dă promisiunea lui Iehova despre un „pământ nou”, pe lângă „ceruri noi”? (2Petru 3:13; Apocalipsa 21:1; Isaia 65:17; 66:22). Aceasta se datorează faptului că Petru și Ioan aveau pentru ei înșiși speranțe de binecuvântări spirituale în Împărăția cerească a lui Dumnezeu, dar n-au obiectat împotriva binecuvântărilor materiale ale paradisiului pentru omenirea ascultătoare de pe

pământ sub Împărăția lui Dumnezeu. Împărăția lui Isus Cristos împreună cu cei 144.000 de urmași glorificați ai săi, va constitui cerurile noi ale lumii noi, care vor înlocui actualele ceruri nelegiuite ale lui Satan și demonilor lui, ce exercită acum un control invizibil asupra omenirii și aduc mari nenorociri asupra oamenilor, pentru a-i conduce împotriva Împărăției lui Dumnezeu prin Cristos. „Pământul nou” va fi noua organizație a dreptății și a păcii, pe care Împărăția lui Dumnezeu o va pune în funcțiune printre oamenii cu bunăvoință de pe tot globul nostru terestru.

SĂ CÂȘTIGĂM INTRARE PE ACESTA

După ce descrie în mod fermecător condițiile pașnice care vor exista pe viitorul „pământ nou”, unde chiar și un copilăș va mâna animalele ce odinioară erau periculoase pentru om, profeția lui Isaia ajunge la punctul culminant, zicând: „Ei nu se vor răni și nu se vor distruge pe tot muntele Meu cel sfânt; căci pământul va fi plin de cunoștința lui Iehova ca fundul mării de apele care îl acoperă.” (Isaia 11:1-9, *ASV*). Observând că înaintea omenirii se află un „pământ nou”, întrebarea pentru mulți iubitori ai vieții și fericirii este: Cum pot câștiga intrare pe acel „pământ nou”? Ce trebuie să fac acum, în timp ce este deschisă oportunitatea de a supraviețui pe acel pământ, fără să mai trebuiască să merg în mormânt? Cuvântul lui Dumnezeu nu lasă fără răspuns această întrebare la ordinea zilei. Tu trebuie să recunoști că Regele uns al lui Iehova, Isus Cristos, domnește acum în ceruri și curând va zdrobi națiunile pământului în bucăți ca pe vasul unui olar lovit cu un toiag de fier. De aceea, tu trebuie să părăsești calea acestei lumi vechi, să cauți

favoarea Lui și să vestești altora Împărăția Sa. Această cerință se aplică de asemenea oricăror conducători politici și judecători care doresc să scape și să supraviețuiască, căci pentru ei sunt scrise următoarele cuvinte serioase: „Acum, dar, regi, acționați cu înțelepciune; instruiți-vă, judecătorii pământului; serviți lui Iehova cu teamă și bucurați-vă tremurând. Sărutați pe Cel Ales, ca să nu se mânie și să vă pierdeți pe cale, căci mânia Lui este gata să izbucnească. Fericiți sunt toți cei care se încred în El!” (Psalmii 2:8-12, *Young*). Așadar, primiți viziunea Împărăției întemeiate a lui Dumnezeu și a apropiatei lumi noi și respectați legea lui Dumnezeu în armonie cu acea viziune, căci este scris: „Unde nu există viziune, poporul piere; dar fericiți sunt cei care ascultă legea!” – Proverbele 29:18, *AAT*.

În mijlocul unei lumi a nenorocirii crescânde, tu poți începe să ai o fericire care nu se va sfârși niciodată, apucând calea pe care Cuvântul lui Dumnezeu o trasează pentru salvarea ta. Asemenea oilor din parabola lui Isus despre oi și capre, fii atent față de cel mai neînsemnat dintre frații lui Cristos, care vor domni împreună cu El în Împărăție. Fă bine celor care sunt săraci în această lume, urâți și persecutați pe plan internațional. Este sigur că această cale duce la salvare, deoarece citim: „Fericit este cel care acționează cu înțelepciune față de cei săraci, căci în ziua nenorocirii Iehova îl va salva. Iehova îl apără și-i dă viață, el este fericit în țară și Tu nu-l lași în voia dușmanilor săi” (Psalmii 41:1, 2, *Young*). Pentru a te călăuzi spre ocrotire, psalmistul inspirat spune mai departe: „Depărtează-te de rău și fă binele; și vei trăi veșnic. Căci Iehova iubește dreptatea și nu-și părește sfînții; ei sunt păstrați pentru totdeauna; dar sămânța celor răi va fi nimicită. Cei drepti vor moșteni țara

și vor locui în ea pe vecie. Nădăjduiește în Iehova și păzește calea Lui, iar El te va înălța ca să moștenești țara; când cei răi vor fi nimiciți, tu vei vedea aceasta.” (Psalmii 37:27-29, 34, *ASV*). Dar tu nu vei fi nimicit.

Apostolul Petru a citat odată din Psalmul 34, și anume: „Gustați și vedeți că Iehova este bun. Fericit este omul care se încrede în El. Cine este omul care dorește viață? Care iubește zilele pentru a vedea binele? Ferește-ți limba de rău și buzele de vorbiri înșelătoare. Depărtează-te de rău și fă binele, caută pacea și urmărește-o. Ochii lui Iehova sunt peste cei drepți și urechile Lui ascultă strigătul lor.” – Psalmii 34:8-15, *Young*; 1Petru 3:10-12.

Întregul conținut al mesajului din Cuvântul lui Dumnezeu pentru această zi crucială te îndeamnă să câștigi cunoștință despre Iehova Dumnezeu și despre Regele Său al lumii noi, dacă dorești să trăiești veșnic și să fii fericit. În noaptea dinaintea morții Lui pentru fericirea ta veșnică, Fiul lui Dumnezeu a zis: „Aceasta înseamnă viața veșnică: să asimileze cunoștință despre Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și despre Cel pe care Tu l-ai trimis, anume Isus Cristos.” (Ioan 17:3, *NW*). Așadar, studiază Biblia. În multe țări totalitare, guvernele pun piedici oamenilor în a căpăta această cunoștință dătătoare de viață, dar toți iubitorii vieții din lumea nouă să prindă oportunitatea de a căpăta această cunoștință vitală acum, cât timp mai pot. În nici un alt mod tu nu poți spera să fii protejat și să supraviețuiești atunci când va veni ziua mâniei divine peste această lume. Pentru tine vine chemarea din Țefania 2:2, 3: „...înainte să vină peste voi mânia aprinsă a lui Iehova, înainte să vină peste voi ziua mâniei lui Iehova. Căutați pe Iehova toți cei smeriți de pe pământ, care țineți poruncile Lui; căutați

dreptatea, căutați smerenia; poate că veți fi ascunși în ziua mâniei lui Iehova.” – *ASV*.

Poate că unii oameni sunt acum în vârstă și aproape de moartea naturală. Dar fie că vei trăi destul pentru a supraviețui bătăliei Armaghedonului, fie că vei muri înainte de asta datorită morții moștenite de la Adam, pentru viața ta veșnică este necesar acum să asimilezi cunoștința despre singurul Dumnezeu adevărat și despre Cristosul Lui. Atunci, dacă vei trece din această viață înainte de Armaghedon și nu-ți va fi permis să vezi exterminarea de acolo a tuturor celor nelegiuți și glorioasa venire a lumii noi, Regele te asigură că vei trăi din nou pentru a vedea lumea nouă cu El în putere necontestată asupra pământului. La timpul când El l-a ridicat din mormânt pe iubitul său prieten Lazăr, a zis: „Eu sunt învierea și viața. Cel care va manifesta credință în Mine, chiar dacă moare, va fi ridicat la viață și cel care trăiește și manifestă credință în Mine nu va muri niciodată.” (Ioan 11:25,26, *NW*). Ce speranță oferă aceste cuvinte ale Regelui pentru cei morți din morminte!

Da, dar ce speranță emoționantă oferă aceleași cuvinte celor care vor fi ascunși în ziua mâniei lui Iehova și care vor supraviețui într-o lume cu ceruri noi și un pământ nou! „Cel care trăiește și manifestă credință în Mine nu va muri niciodată”. Dacă tu vei supraviețui în lumea nouă, Regele Isus Cristos își va ține cuvântul față de tine. Dacă tu nu vei urma exemplul lui Adam și al Evei din Eden, și vei da Regelui lui Iehova credința și ascultarea ta statornică, nu vei muri niciodată, ci vei trăi pentru totdeauna în fericire pe pământ. Regele a murit ca o jertfă de răscumpărare pentru a-ți furniza acest lucru. El domnește în Împărăția lui pentru a-ți oferi acest prețios dar al vieții. Isus ți-l va oferi printr-o

tinerete veşnică în paradisul pământesc al plăcerii, pe care guvernul său îl va restaura pe pământul nostru. (Iov 33:24, 25). Nu numai aceasta, dar Regele, care este învierea și viața, va chema afară pe *toți* cei morți care se află în morminte. El va pune înaintea celor morți de pe pământ oportunitatea unei fericiri fără sfârșit pe pământul paradisului, cu condiția supunerii lor neclintite față de El. El a dat o asigurare a acestui fapt, atunci când i-a zis criminalului prietenos, care i-a cerut lui Isus să-și aducă aminte de el când va veni în Împărăția Sa: „Adevărat îți zic ție astăzi: vei fi cu mine în Paradis.” – Luca 23:42, 43, *NW*; Ioan 5:28, 29.

Aici, pe pământ, moartea care se trage din păcatul original al lui Adam a domnit și a umplut viața oamenilor de necez și durere. Însă tot aici, pe pământ, împărăția de o mie de ani a lui Cristos va nimici acest dușman monstruos al omenirii. Promisiunea lui Dumnezeu este de mare valoare în acest scop, prin aceste cuvinte: „Căci El trebuie să domnească până când Dumnezeu îi va pune pe toți dușmanii sub picioarele Sale. Și ultimul dușman care va fi nimicit, va fi moartea.” (1Corinteni 15:25, 26, *NW*). În armonie cu aceasta, apostolul Ioan, după ce a văzut întemeierea pământului nou, a zis: „Dumnezeu Însuși va fi cu ei. Și El va șterge orice lacrimă din ochii lor și moartea nu va mai fi; nu va mai fi nici jale, nici țișt, nici durere. Lucrurile dintâi au trecut.” (Apocalipsa 21:3, 4, *NW*). Prin darul vieții veșnice pentru omenirea ascultătoare și supusă și prin guvernul care se va odihni pe umărul Său, Isus Cristos, Fiul Atotputernicului Dumnezeu, își va dovedi că El este „Minunat, Sfătuitor, Dumnezeu Puternic, Părinte Veșnic, Prințul Păcii”; și „creșterea guvernului său și pacea nu vor avea sfârșit” – Isaia 9:6, 7, *ASV*.

Poți tu trăi pentru totdeauna în fericire pe pământ, într-o lume nouă și dreaptă, sub un astfel de Rege? Nenumărați bărbați și femei cu bunăvoință, chiar din această generație, sunt destinați să trăiască astfel. Folosește și tu această oportunitate prezentă de a fi unul din ei!

* * *

